

Producatorii de otel din Europa se tem ca actuala criza energetica va provoca o dezindustrializare

Explozia costurilor cu energia i-a fortat pe producatorii de otel sa reduca productia în întreaga Europa, existând riscul închiderii permanente a unor facilitati de productie într-un sector care da de lucru la peste 300.000 de oameni si contribuie cu zeci de miliarde de euro la economia regiunii, transmite Reuters.

Chiar daca are patru turbine eoliene si peste 50.000 de panouri fotovoltaice la combinatul sau de la Genk, estul Belgiei, producatorul de oteluri inoxidabile Aperam a fost obligat sa opreasca productia odata cu explozia preturilor la energie. Acum compania plateste în fiecare luna pentru energie o suma comparabila cu cât platea înainte într-un an si de aceea a decis sa opreasca productia la o facilitate care în mod normal avea 300 de angajati.

"Avem solutii temporare pentru a trece peste o anumita perioada dar asta nu poate dura mai multi ani. Daca asta se va întâmpla, vom vedea o dezindustrializare în sectoare ca al nostru iar Europa va deveni dependenta de importuri", a declarat directorul pentru Europa de la grupul Aperam, Bernard Hallems.

În mod normal, lucrarile de mentenanta din timpul verii ar fi plafonat productia la 80% din capacitate dar Hallems spune ca începând de la finele lunii iunie productia este la aproximativ 50% din capacitate, dupa ce Rusia a redus drastic livrarile de gaze spre Europa, ducând preturile la noi valori record.

Importurile în Europa, în principal din Asia, unde preturile la energie sunt mult mai mici, au crescut de la 20-25% în 2020 si 2021 pâna la 40%, urcând la un maxim de aproximativ 50% în ultimele saptamâni.

Hallems spune ca Europa trebuie sa vina cu raspunsuri. Potrivit unui raport elaborat anul trecut de firma de consultanta McKinsey, otelul contribuie cu o valoare adaugata de 83 de miliarde de euro la economia regiunii si angajeaza în mod direct 330.000 de persoane.

Comisia Europeana sustine ca masurile pe care le-a luat au protejat 195.000 de locuri de munca în industria siderurgica în 2021, însa criticii subliniaza ca diferenta dintre costurile la energie este acum atât de mare încât importurile de otel pot fi mai ieftine chiar si cu tarifele suplimentare.

În ceea ce priveste energia, Uniunea Europeana nu a reusit sa cada de acord asupra unei plafonarii a pretului la gaze dar sprijina un plan care prevede redistribuirea veniturilor în exces de la producatorii de electricitate catre utilizatori.

Hallems sustine ca platile potentiale care ar putea fi acordate unor producatori precum Aperam sunt neclare si ar putea dura mai multe luni pâna când vor fi platite, în conditiile în care preturile la energie sunt la un maxim istoric tocmai când Aperam încearca sa încheie contracte anuale cu clientii.

În Germania, o tara puternic dependenta de gazele rusesti pentru functionarea economiei sale dependenta de exporturi, industria siderurgica se confrunta cu costuri suplimentare cu energia de pâna la 10 miliarde de euro, aproximativ un sfert din cifra de afaceri anuala a sectorului, la care se adauga costuri suplimentare cu tranzitia verde.

"Daca nu facem ceva acum, o iarna de dezindustrializare ne ameninta în Germania", a avertizat presedintele Federatiei germane a otelului (WV Stahl), Hans Juergen Kerkhoff.

Grupul ThyssenKrupp Steel Europe si-a redus deja productia în Germania, în conditiile în care clientii sunt

reticenti având în vedere recesiunea incipientă și prețurile la energie care pun în pericol competitivitatea internațională. La rândul său, ArcelorMittal a oprit unele furnale în Germania, precum și în Franța, Polonia și Spania și prognozează că în trimestrul patru producția de oțel a Europei va fi cu 17% mai mică decât în perioada similară a anului trecut.

Adolfo Aiello, adjunctul directorului Eurofer, organismul de lobby al sectorului siderurgic european, spune că dacă criza energetică nu va fi rezolvată pe termen scurt, opririle temporare ale activității ar putea deveni mai permanente și se vor aplica și altor sectoare cu un consum intensiv de energie cum sunt producția de îngrășăminte și chimicale.

Eurofer a subliniat că situația s-a înrăutățit semnificativ de la prognoza sa din august, conform căreia consumul de oțel în Europa va înregistra un declin modest de 1,7% în acest an, urmând că în 2023 să înregistreze o revenire solidă de 5,6%.

Următoarele prognoze ale Eurofer urmează să fie publicate la finele lui octombrie însă directorul de studii economice Alessandro Sciamarelli spune că declinul din 2022 va fi mai grav decât se preconizează în prezent, urmând că și în 2023 să fie înregistrată o scădere.